

navn til og ryg til den handlingsplan med de principper, der er gældende for 2001, nemlig at vi skal gøre de her ting på internationalt plan, ligesom meget pludseligt var i fuld galop væk fra det med det internationale og sagde: Så kan vi i øvrigt også gøre det nationalt.

For det, der var hele tænkningen bag handlingsplanen i 2001, var jo netop en erkendelse af, at selv om det kan lyde charmerende, så er det bare ikke det, der batter noget, hvis vi for alvor sammen vil nå resultater her. Så skal vi ud i det internationale rum og prøve at påvirke med de her ting.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det, vi anbefaler i Det Radikale Venstre, er præcis, at vi gør det, vi kan, i en international sammenhæng. Men samtidig må jeg sige, at min optimisme her i 2004 altså er mindre, når det drejer sig om det internationale, end den var i 2001. Da havde vi stadig håb om, at vi kunne lave et REACH-system, der var velfungerende, og som vi kunne læne os op ad. Jeg har stadig håb om det, og jeg takker miljøministeren for miljøministerens kamp i den del af indsatsen.

Men samtidig mener jeg, at vi er nødt til at begynde at tænke over, hvad det er, vi kan gøre fra dansk side, hvis det altså ikke lykkes os at komme igennem med noget inden for EU, som er bæredygtigt, som vi altså kan tillade os, så vi kan sige til vores børn: Jamen vi gjorde noget.

Det, der jo er det forfærdelige i det her, er, at vi simpelt hen ophober nogle giftstoffer i vores organismer lige nu, som vi bare giver videre fra generation til generation. Et sted må det stoppe, og vi har et ansvar for det.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jo, men det ansvar ved fru Elsebeth Gerner Nielsen også at vi jo alle deler og føler. Og derfor handler diskussionen her udelukkende om, med hvilke midler man tror, man kan nå frem til de bedste resultater. Og der tror jeg stadig væk på den internationale regulering.

Det synes jeg også understøttes af det faktum, at efter at EU i 2002 havde lavet forbud mod to af de bromerede flammehæmmere, er USA nu fulgt efter med et forbud mod det samme. Det er jo vejen frem. Det er jo det, der batter noget, når vi taler om f.eks. computere.

Der må vi jo bare sige, at i modsætning til de industrielle F-gasser, hvor vi sådan set har en

stor kølevirksomhed i Danmark, der kunne finde nogle alternativer osv., kunne vi argumentere for, at der kunne det batte lidt, at vi gik foran dér. Der må vi bare sige, at hvis vi taler om f.eks. computere, så har vi jo ikke så frygtelig meget pres at komme med i en national, dansk sammenhæng. Det er et godt argument for, at det måske internationalt og i denne her sammenhæng først og fremmest er via EU.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes ikke, det er helt velanbragt, når miljøministeren siger, at vi godt ville gøre noget mere, men bare ikke rigtig har nogen ideer til, hvad det er, vi skal gøre fra nationalt hold for at sætte noget mere gang i den her proces. Det, vi diskuterer i øjeblikket, er da et beslutningsforslag med otte forskellige ideer, forslag, konkrete tilgange til at gøre noget mere for at sætte mere fart i processen med at få reguleret de her meget farlige kemikalier.

De ligger på bordet. Det er dem, vi diskuterer. Hvordan kan miljøministeren så sige, at der ikke ligger nogen konkrete forslag? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 17.20

Mit andet spørgsmål går på, at miljøministeren siger, at når miljøministeren læser forslaget, så virker det lidt, som om forslagsstillerne ikke rigtig har kunnet finde ud af, om man skulle foreslå internationale forbud i EU, eller om man skulle gøre det nationalt, og så tænkte man, at det heller ikke rigtig kan lade sig gøre, og så foreslår man en afgift.

Det er da tænkt som et både-og. Vi foreslår samtlige otte ting gennemført, at bruge alle otte virkemidler samtidig som led i en samlet strategi. Det er da ikke otte tilfældige punkter. Det er de otte ting, vi mener skal bruges som led i en samlet strategi. Så har jeg bare sagt i dag under behandlingen, at kan vi blive enige om seks af dem, så lad os da sætte dem i gang og styrke dem yderligere. Det er da en meget pragmatisk tilgang, som jeg ikke forstår bliver afvist så hurtigt.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nej, nu føler hr. Jørn Jespersen sig ramt. Jeg sagde lige præcis ikke noget om SF i den sammenhæng. Jeg undrede mig stiltfærdigt over fru Jytte Wittrocks og fru Elsebeth Gerner Nielsens sådan store fokus på det nationale. Jeg er opmærksom